

Biologiestudenten uit heel Oekraïne registreren de biodiversiteit in het gebied van Svydovets. Onze acties om dit bergmassief te redden gaan door.

Oekraïne

Solidariteit blijft ons motto

Naar aanleiding van onze verschillende verzoeken om Oekraïne te steunen, hebben veel mensen ons gevraagd naar de laatste nieuwsberichten uit Transkarpatië. Het is niet altijd gemakkelijk om deze samen te vatten, vanwege de veelzijdigheid van onze activiteiten.

Om 5 uur 's ochtends zorgen de bijtende kou en dichte mist voor een bijzonder sombere winternacht. Toch gaan we vol trots op weg naar een belangrijke missie: de opvang van een vluchtelingengezin uit Zaporozja. Inna en ik, aangevoerd tijdens de wekelijkse vrijwilligersbijeenkomst, rijden naar het station Khust in Transkarpatië. Het gezin - een echtpaar en hun drie tieners - zal de komende zes maanden hun intrek nemen in een recent vrijgekomen kamer in de vluchtelingenopvang. We wachten met een overdreven vriendelijke glimlach om de stress te verzachten die een gegeven is in dit soort situaties. Eindelijk verschijnen ze in de koplampen. Het station, in duisternis gedompeld bij gebrek aan een generator, voegt een vleugje onwerkelijkheid toe aan het tafereel. We pakken alle bagage in onze bus en iedereen zoekt een plaats. Op weg dus naar Nizjne Selisjtsje. De eerste vragen gaan over de afgelegen ligging van het dorp en het openbaar vervoer. Maar er is ook een groot verlangen om ons te vertellen hoe moeilijk het de afgelopen tijd voor hen is geweest, met bombardementen, sirenes en angst.

“Kunnen we brood kopen in de stad?” vraagt de moeder. We verzekeren hen dat er een bakkerij in het dorp is. Halverwege de reis trekt de mist schuchter op onder het invalende ochtendgloren. “Ik kan bergen zien!” roept de jongste van 9 uit. Zijn moeder aarzelt: “Nee, dat is het bos.” Maar uiteindelijk geeft ze verbaasd toe: “Je hebt gelijk, het zijn bergen!” We denken bij onszelf: “Als de oorlog er niet was geweest, hadden ze misschien nooit bergen gezien...”. We zouden ze graag vertellen hoe we in onze bergen leven, maar we laten ze liever aan hun eigen ontdekkingstocht over. Dus vertellen we hier verder wat op dit moment belangrijk voor ons is. We willen nog steeds het natuurgebied Svydovets redden. Op 9 oktober oordeelde het Oekraïense Hooggerechtshof in het voordeel van de Free Svydovets-beweging: het project voor de bouw van een groot skistation, dat in een waas van ondoorzichtigheid is gehuld, vertoont procedurele gebreken. De investeerders en autoriteiten hebben de milieueffecten van het project bewust verborgen gehouden voor de lokale dorpsbewoners. Deze beslissing is een enorme

overwinning voor ons en alle protesterende mensen, en een opluchting voor iedereen die de oligarchen durft te trotseren. Bij het verlaten van de rechtbank toverde het boegeroep van de voorstanders van het project een glimlach op de gezichten van de verdedigers van Svydovets. Toch blijven we alert, want het is te verwachten dat de projectontwikkelaars het er niet bij laten zitten. Tegelijkertijd zijn we bezig met het project vluchtelingen te integreren in de plattelandsgemeenschap van de Karpaten. Twaalf huizen zijn aangekocht, vier zijn er al bewoond en de andere worden nog gerenoveerd. Het doel is om het dorp nieuw leven in te blazen door deze gezinnen uit Oost-Oekraïne in staat te stellen om zich hier op lange termijn te vestigen. Er zijn drie agro-ecologische activiteiten opgezet: een bakkerij, een conservenfabriek en een coöperatie voor landbouwmachines. Het doel van deze initiatieven is om vluchtelingen een stabiel inkomen te bieden, zodat ze een toekomst in onze streek kunnen opbouwen. Hoewel dit van veel menselijke factoren afhangt, blijven we vertrouwen in de

relevantie van deze aanpak. Tegelijkertijd moedigen we de boeren aan om biologisch graan te verbouwen door hen het goede voorbeeld te geven. In een tijd waarin veel mensen betwijfelen of chemievrije landbouw de planeet kan voeden, of dat het geen prioriteit is gezien de oorlog, gaan we de uitdaging aan. Op vier hectare land dat beschikbaar kwam door de afwezigheid van boeren die naar het front zijn vertrokken, zijn we begonnen met de verbouw van granen en groenbemesting. Al deze activiteiten kunnen we realiseren door de bundeling van krachten tussen het kleine team van Longo maï-medewerkers ter plaatse, de groep vrijwilligers uit het dorp, het monitoringteam uit de coöperaties en mensen van goede wil uit heel Europa. We willen onze diepste dankbaarheid uitspreken aan iedereen die een bijdrage levert, of het nu gaat om donaties, betrokkenheid, tijd of gewoon een luisterend oor. Onze vastberadenheid om het leven in deze Karpatische dorpen te stimuleren is alleen mogelijk dankzij jullie solidariteit.

Oreste Del Sol

Frankrijk

Actief verzet

Sinds enkele jaren hebben we een hechte vriendschapsband met een groep mensen in Lotharingen, die zich actief verzetten tegen de storting van radioactief materiaal.

De Franse instantie voor het beheer van radioactief afval ANDRA wil zowel het civiele als het militaire nucleaire afval, dat Frankrijk in het verleden heeft geproduceerd en nog steeds produceert, begraven. Bijna 85.000 kubieke meter kernafval zou 500 meter onder de oppervlakte in kleilagen moeten worden opgeslagen.

In de buurt van het dorpje Bure, in het zuiden van het departement Meuse, ontstaat duurzaam verzet tegen deze plannen. De anti-nucleaire beweging verzet zich tegen deze geplande buitenproportionele afvalstortplaats en kiest voor een grote verscheidenheid aan organisatorische benaderingen. Meerdere milieuverenigingen organiseren landbezettingen, demonstraties en werken aan juridische stappen. De belangrijkste kwesties op het gebied van veiligheid, technische haalbaarheid en bedreigingen voor het milieu zijn allemaal met elkaar verweven in deze plattelandsregio met een bijzonder lage bevolkingsdichtheid. Er is een speciale band ontstaan met boereninitiatieven. De tuinbouwgroep 'les semeuses', de bijenteeltgroep 'les essemuses', de veeteeltgroep 'let's goat', de verwerkingsgroep 'les transformuses', de Bar&Resto 'bois le jus' en de bakkerij Augustine dragen allemaal bij aan de zelfvoorziening in voedsel en gezelligheid.

De huidige productie is verspreid over meerdere collectieve projec-

ten en er worden momenteel iets meer dan drie hectare verbouwd met gediversifieerde tuin- en veldgewassen (tarwe, soja). Eén groep is van plan om een grote boerderij over te nemen. Ze hebben plannen voor veeteelt, verwerking, akkerbouw en gediversifieerde tuinbouw. Voorlopig blijft de landkwestie een moeilijke zaak en wordt er slechts voor enkele van deze projecten land beschikbaar gesteld. Een van de belangrijkste locaties voor al deze landbouwinitiatieven is het huis van de groep Augustine in Mandres-en-Barrois. Hier is ook een Bar-Resto die elke donderdag open is en een collectieve bakkerij met een broodbakoven. De groep Semeuses teelt net als Longo maï oude graansoorten, waarmee het brood gebakken wordt. Eveneens in dit dorp is er een collectief voor het delen van werktuig 'MatMut', een gezondheidsgroep en een kwekerij die gebruikt wordt door de tuingroep en de groep aromatische en medicinale planten. In het huis van Augustine wordt veel werk verricht, met name aan het dak. Deze renovatiewerkzaamheden worden financieel gesteund door Longo maï. In deze streek vond afgelopen zomer een grote bijeenkomst plaats in het kader van het verzet tegen de nucleaire lobby, met meer dan duizend deelnemers. Hier is de kwestie van landbezit enorm belangrijk. Waar de geiten, prei en knoflook in deze wintermaanden de wacht houden,

De groep Semeuses gebruikt de ruimte van het huis Augustine om hun groente ter verkoop aan te bieden.

wil ANDRA een enorme spoorlijn aanleggen. Sinds de verklaring van openbaar nut (DUP) in 2022 vordert het project van ANDRA gestaag. Dit voorjaar werden onteigeningsprocedures gestart die betrekking hadden op 550 percelen langs de toekomstige spoorlijn. Meerdere boeren en collectieve landbouwinitiatieven worden bedreigd met uitzetting op middellange termijn. Hoewel veel van de betrokken boeren zich hier tegen proberen te verzetten en er juridische stappen worden ondernomen om te proberen deze nieuwe fase in het nucleaire project te voorkomen, lijkt ANDRA in een hogere versnelling te schakelen. Steeds meer mensen zwichten voor het door ANDRA beloofde geld. Of ze ruilen land om geen akker te verliezen. Hoewel ANDRA binnen tien jaar de eerste nucleaire ladingen naar de opslagplaats in Bure wil sturen, wordt het project nog steeds vertraagd door allerlei problemen. Met veel attractieve en culturele evenementen mobiliseren mensen zich nog steeds tegen ANDRA.

Ook onze vrienden in het departement hebben de handdoek nog lang niet in de ring gegooid en gaan door met hun landbouwproductie en instandhouding van collectieve structuren. Deze hele strijd is mogelijk door de steun van milieu- en sociale bewegingen in heel Europa. Hoewel Frankrijk van kernenergie een 'geavanceerd klimaatwapen' wil maken, gaat het vooral om de militaire defensie van het land en de noodzaak om toe te treden tot de kring van grote mogendheden. Behalve onze scepsis vanuit ecologisch oogpunt, vrezen we ook de sociale gevolgen van dit afvalbeheer. De beloften zijn groot, maar niet erg geloofwaardig. De tientallen miljoenen euro's die ANDRA in de streek pompt, scheppen tot nog toe geen lokale werkgelegenheid en geen cultureel en sociaal leven. De toekomst van de dorpen hangt aan een zijden draad. Door hun land te bewerken en er te wonen, zijn onze vrienden op de juiste plaats.

Luc Skaille

Frankrijk

Hoopvolle ontmoetingen

Afgelopen herfst vonden in Zuidoost-Frankrijk meerdere grote bijeenkomsten plaats met boeren, wetenschappers en activisten uit Egypte, Iran, Irak, Syrië, Palestina en Libanon.

De (natte) dagen op het festival 'Zaai je verzet' in Antibes blijven in onze herinnering. Boeren, boerinnen en wetenschappers uit Iran, Palestina (Westbank), Libanon en Egypte samen met mensen van de Zuid-Franse Longo maï coöperaties, oktober 2024.

Een aantal organisaties die samenwerken met onze vrienden van Buzuruna Juzuruna in Libanon werden uitgenodigd in het kader van de bijeenkomst 'Zaai je verzet' die begin oktober in Antibes werd georganiseerd door het netwerk Réseau Semences Paysannes. In dezelfde maand vond ook de bijeenkomst 'The People Want' in Marseille plaats. Deze evenementen stelden onderwerpen aan de orde met betrekking tot voedselsoevereïteit in de context van oorlog, agro-ecologie als een middel van verzet en de versterking van het 'internationalisme van onderaf'.

Dankzij deze evenementen en het bezoek van de delegaties aan verschillende Longo maï-coöperaties hadden we de eer om een maand van intense ontmoetingen en uitwisselingen te delen.

Zaai je verzet

De 'Zaai je verzet'-dagen herinnerden ons eraan hoezeer zaden en hun diversiteit een gemeenschappelijk goed zijn, zowel universeel als uniek. Variëteiten zijn soms het kenmerk van een bepaalde cultuur of gastronomie en vaak de garantie van aanpassing aan geografie en

klimaat. Als boeren zelfvoorzienend willen blijven, moet de kennis over de productie ervan net zo vrij worden doorgegeven als de zaden zelf. Het is een kwestie van overleven in vijandige contexten, oorlog en onderdrukkende regimes, zoals onze vrienden uit het Midden-Oosten ons in herinnering brachten. De deelnemers, uit de hele wereld, waren zich bewust van wat er op het spel staat en heetten hen bijzonder hartelijk welkom.

De bijeenkomsten van The People Want brachten eveneens mensen en organisaties uit alle vijf de continenten samen. De vijf dagen waren gericht op het uitwerken van een internationaal denken 'van onderaf', dat niet in de valkuilen valt van de binaire visie die, ongeacht regeringen en machthebbers, vijanden van onze vijanden per definitie als vrienden beschouwt...

Het resultaat was een rijke uitwisseling van ideeën en analyses, een manifest, sterke banden en een netwerk van plaatsen waar prakti-

sche wederzijdse hulp kan worden geboden.

Vruchtbare samenwerking

Tussen deze twee evenementen in sloeg de delegatie uit het Midden-Oosten haar kamp op in Longo maï. Deze tijd werd onder andere besteed aan het oprichten van een netwerk voor agro-ecologie en boerenzaden, van Egypte tot Irak. Elk van de organisaties had al samengewerkt met Buzuruna Juzuruna, maar ze kenden elkaar niet allemaal. Uit deze ontmoetingen ontstond het West Asia Agroecological Network (WAAN). En deze werkweken zijn vruchtbaar geweest, want de banden en de uitwisseling van kennis hadden een paar weken later al concrete gevolgen. We hebben namelijk berichten ontvangen over experimenten van Iraanse boeren, aangespoord door advies en feedback van boeren in Palestina. De Iraanse boeren, die niet bekend waren met agro-ecologische praktijken, richten hun aandacht nu

op het uitbannen van kunstmest en pesticiden en het optimaal benutten van organisch materiaal. Dergelijke overgangen kunnen alleen worden gerealiseerd in de context van ondersteunende netwerken van gelijkgezinden, vooral wanneer

regeringen falen of handlanger zijn van de chemische agro-industrie. In die zin is WAAN een bron van hoop en we zullen deze dynamiek zoveel mogelijk blijven ondersteunen.

Mathieu Espert

Voorbereiding van een maaltijd tijdens de bijeenkomst op de Mas de Granier met Emad uit Egypte en Babak en Naser uit Iran.

Venezuela

Avontuur overzee

Het is een jaar geleden dat we de sprong over de plas waagden. We verlieten met z'n drieën de comfortzone van ons westelijk halfrond in het kader van Intercambio, een uitwisselingsprogramma tussen Europese collectieven en het netwerk Cecosesola in Venezuela.

Drie maanden lang konden we ons onderdompelen in het netwerk van deze op solidariteit gebaseerde coöperatieve vereniging. Cecosesola is bijna 60 jaar geleden uit de nood geboren en vandaag de dag vinden 1300 leden werk in de vele coöperaties.

Cecosesola is vooral goed ingeburgerd in Barquisimeto, de hoofdstad van de deelstaat Lara. Hier konden we de collectieve geest van solidariteit en verantwoordelijkheid tot leven voelen komen.

De vele landbouwcoöperaties uit de omgeving brengen hun producten gezamenlijk op de markt. Bijna 150.000 gezinnen kunnen zich op meerdere markten wekelijks voorzien van fruit, groenten en basisvoedingsmiddelen. Ze kunnen ook

gebruikmaken van coöperatieve bedrijven zoals de begrafenisonderneming, de spaar- en leenvereniging en de gezondheidszorg met een eigen ziekenhuis. Iedereen krijgt hetzelfde loon en stelt dat met met elkaar vast. Door de verantwoordelijkheid op alle gebieden consequent te laten rouleren, zorgen de leden ervoor dat iedereen op de hoogte is van alle processen en zelf de gevolgen van zijn acties ondervindt.

Op deze manier kunnen ze ook de vorming van hiërarchieën tegen gaan. Met behulp van constante dialoog en volledige transparantie worden geschiedenis en gedeelde waarden doorgegeven aan de nieuwkomers en worden relaties en vertrouwen verdiept.

Om hun doel van sociale verandering door persoonlijke ontwikkeling te bereiken, geven ze prioriteit aan discussies in een ongelooflijk aantal grote bijeenkomsten en besteden ze er veel werktijd aan. "We verwelkomen elke fout zodat we ervan kunnen leren", is het principe. Problemen die niet kunnen worden opgelost door de direct betrokkenen, worden voorgelegd aan de grote groep - die wel 250 mensen kan omvatten. Hier analyseren ze samen: hoe is deze situatie ontstaan? Welk aandeel hebben de betrokkenen, welk aandeel heeft de groep? Worden de gemeenschappelijke waarden nog steeds gedeeld? Welke stappen kunnen we nemen om het vertrouwen te herstellen? Of moeten we uit elkaar gaan voordat de dingen verhard en pijn gaan doen?

We werden ook uitgenodigd om observaties die voor ons onbegrijpelijk waren of die we kritisch bekeken, gedetailleerd te beschrijven, zodat we er samen over konden nadenken. Tot onze verbazing werden deze ideeën heel snel doorgegeven aan andere groepen.

Zelforganisatie

Een voorbeeld is de zeer opwindende zelforganisatie van de coöperatie 'El Triunfo', die een markthal, een begrafenisonderneming en een eigen zelfgefinancierd ziekenhuis omvat.

Voor de 9.000 leden (socios) gelden verschillende lidmaatschapsvormen: - Socio's die in de coöperatie werken, betalen zichzelf wekelijks een bedrag uit dat ze in tegenstelling tot

loonarbeid een 'voorschot' (anticipo) noemen en waarover ze steeds opnieuw onderhandelen. Van bijzonder belang voor iedereen is de gratis catering met ontbijt en lunch. Iedereen stort in totaal een dollar per week in het spaar- en leenfonds, het begrafenisfonds en het gezondheidsfonds. Je mag 8 naaste familieleden meetellen.

- Betalende socios die niet meewerken kunnen ook van alle mogelijkheden gebruik maken.

Ik vind het indrukwekkend dat alle socios volledig gelijke rechten hebben.

Elk jaar in maart nemen alle 9000 leden deel aan een van de vele bijeenkomsten. Op zondag komen ze samen in een school in het district. Als er 40 mensen bij elkaar zijn, krijgen ze een klaslokaal voor een uur. De dag voor ons vertrek wilden we een van deze indrukwekkende bijeenkomsten niet missen. Om 7 uur waren we al lang niet meer de eersten. Naast het verslag over de activiteiten en financiën van het afgelopen jaar, was er ook ruimte voor vragen en kritische opmerkingen. Deze varieerden van klachten over lange rijen in de markthal als gevolg van obstructie door een slecht geplaatste trap tot verzoeken om meer mogelijkheden voor oogoperaties in de kliniek. Ook hoorden we een waarschuwing om de kwaliteit en het eigenlijke doel van de organisatie niet uit het oog te verliezen in het streven naar verdere schaalvergroting.

Mensen melden zich vrijwillig om het komende jaar aan alle kritiek en suggesties te werken en fouten te herstellen. Het resultaat van alle bijeenkomsten dit jaar was, dat 400 nieuwe afgevaardigden het komende jaar de verantwoordelijkheid met elkaar zullen delen.

"Slechts één ding maakt een droom onmogelijk: de angst om te falen", las ik heel treffend op de muur van een huis.

Barbara Rachor

Narcisa en Gaudi tijdens de bijeenkomst "Compartir nuestra esencia" (Het delen van onze essentie) in Monte Carmelo.

Vriendschap en levensvreugde

Eind september 2024 vond het slotevenement voor de 50ste verjaardag van Longo maï plaats in Basel, de stad waar ooit het oprichtingscongres plaatsvond.

Een bonte mengeling van honderdtwintig gasten verzamelde zich op deze vroege herfstzondagmiddag in de grote zaal van het Ackermannshof, op slechts een paar meter van het Longo maï-huis. De nieuwkomers werden begroet met witte wijn en druivensap van onze coöperatie Cabrery in Zuid-Frankrijk. Tegelijkertijd nodigden Inna en Pietro Prehara uit Transkarpatië (Oekraïne) iedereen uit voor een proeverij van kazen die zij produceren in de dorpskaasmakerij in Nizjne Selisjtsje.

Aan het begin van het evenement gaven Esther Gerber en Claude Braun van de boerderij Le Montois in de Jura een overzicht van onze geschiedenis. Hannes Reiser, medeoprichter van Longo maï, sloot hierop aan: "Onze voorgangers, de jongereninitiatieven Sparta-

kus en Hydra, werden als extreem links beschouwd. Daarom weigerde de toenmalige regering van Basel-Stadt een uitnodiging voor het oprichtingscongres van Longo maï - met het argument dat dergelijke groepen niet in staat zouden zijn om iets solide te organiseren. Vergissen is menselijk." Na deze anekdote begroette Hannes het kantonale raadslid Kaspar Sutter, die onze uitnodiging had aangenomen en ondeugend de vraag stelde: "Wie is er veranderd? Longo maï of de regering? Ik vermoed: allebei." Vervolgens benadrukte Sutter raakvlakken tussen Longo maï en zijn werk als hoofd van het departement Economische, Sociale en Milieuzaken, zoals de inzet voor sociale rechtvaardigheid en een genereus welkom voor vluchtelingen. Naast de toespraken was er vurige

muziek met Faith, Trixie, Paul, Viljo en Gérard en een culinair hoogtepunt met het lunchmenu, gemaakt van Longo maï-producten, gekookt en geserveerd door een dynamische groep uit de verschillende coöperaties. Alle gasten genoten van het lekkere eten en raakten met elkaar in gesprek. Daarna luisterden ze opnieuw naar de toespraken. Yvonne Lucchina, gemeenteraadslid in de Jura en geboren in Undervelier, vertelde over haar lange en levendige relatie met de boerderijbewoners van Le Montois. Natacha Kabatsiy van het 'Comité voor medische hulp in Transkarpatië' zei dat Longo maï voor haar een leerleschool in het leven is geweest. In deze wereld van crises en geweld is het bijzonder belangrijk om omringd te zijn door vrienden en elkaar te steunen. Met onze gezamenlijke projecten kunnen we een vaak onmenselijke wereld een beetje menselijker maken.

Maja Graf, lid van de Raad van Staten uit het kanton Basel-Land, ziet Longo maï als een bron van inspiratie: "Jullie hebben niet alleen idealen vertegenwoordigd, maar ze ook omgezet. Ze benadrukt het belang van het delen van deze ervaring met de jongere generatie. Lukas Straumann, directeur van het Bruno Manser Fonds, ontdekte drie dimensies in Longo maï: de alerte geest (over grote sociale kwesties), het grote hart (voor de onderdrukten) en de helpende handen (concrete actie). De hoeveelheid lof die we op deze dag ontvangen is bijna

grijselijk. We moeten oppassen dat die ons niet naar het hoofd stijgt - dan kunnen we beter de fijne jubileumwijn drinken die speciaal voor de 50ste verjaardag is geproduceerd. Lino Bally, een jongeman uit Basel, neemt het woord en vertelt over zijn verblijf in de coöperatie Limans in Zuid-Frankrijk, waar hij veel heeft kunnen leren en bijdragen - in de landbouw, in de keuken, bij de geiten en met het onderhoud van de machines. Samen met andere jonge mensen wil hij een gehucht in de Vogezes kopen en daar het land bewerken.

Even later neemt een witharige man met geanimeerde stem het woord: "Jullie zijn het bewijs dat een andere wereld mogelijk is. En om een honderdjarige (Edgar Morin) te citeren: Verwacht het onverwachte!" Het is Daniel Dekkers, een trouwe en jarenlange supporter, die ons aanmoedigt.

Julia Chaupin, voorzitter van de vereniging Pro Longo maï, is opgegroeid in Longo maï. Zij sprak het slotwoord: "De initiatieven die mogelijk zijn geweest in deze 50 jaar van Longo maï laten ons zien dat we samen, ook al zijn we maar met een paar mensen, een verschil kunnen maken in onze buurt en zelfs verder weg.(...) In 50 jaar hebben we de tijd gehad om zowel nuchtere als gekke projecten te bedenken en die te realiseren. In 50 jaar hebben we ook tijd gehad om fouten te maken, ze te doorleven en te proberen ze te corrigeren. (...) Voor mij is Longo maï een plek waar je leert om samen te komen en banden te smeden tussen talloze positieve initiatieven. Deze verbinding, gebaseerd op vriendschap en levensvreugde, was deze middag heerlijk voelbaar."

Michael Rössler

Frankrijk

Ongemene waterkracht

Al eeuwenlang levert de rivier La Guisane in de vallei van de Col du Lautaret naar Briançon energie voor allerlei ambachtelijke doeleinden. Deze onstuimige rivier voedt ook het kanaal van de Longo maï-spinnerij in Chantemerle.

Dankzij onze hydro-elektrische installatie produceert de rivier de elektriciteit, die al onze machines van stroom voorziet. De rivier is soms heel rustig in de winter, als de vorst de natuur in slaap sust, soms woest in de lente, als de sneeuw smelt. We zijn gedwongen deze stemmingen te temmen om te profiteren van de energie.

In juni 2024 was de regen zo heftig dat het water de hellingen door-drenkte en de stroom zo sterk aanzwol dat het kanaal vol kwam te staan met stenen en sediment. Op die dag nam de rivier alles mee waar ze op stuitte: boomstammen, steenbrokken en alluviale afzettingen. Het water vernielde in een ongewone razernij de dam die de waterinlaat vormt, omdat die haar doorgang belemmerde. De immen-

se kracht van het water was angst-aanjagend en we konden niet in de buurt van de oevers komen. De watermassa bedreigde het gebouw van de spinnerij en de woningen daarin. Gelukkig bood de gemeente ons tijdelijk onderdak totdat het gevaar geweken was.

Na dit gebeuren moesten we het kanaal helemaal schoonmaken en natuurlijk de dam repareren. 50 Ton rotsblokken werden er gestort en we hopen dat het een tijdje zal houden!

En nu nog wat spinnerij-nieuws: Dankzij de vele kleuren van de rassen waarmee we werken, kunnen we een kleurenpalet creëren van wit tot donkerbruin, via beige en verschillende grijstinten.

In 2023 kregen we extra witte haren door de aanschaf van een nieuw

weefgetouw. In tegenstelling tot het oude weefgetouw wordt het elektronisch bestuurd en het duurde even voordat we de bediening onder de knie hadden. Ook het gewicht en de trillingen van de nieuwe machine baarden ons zorgen. Gelukkig konden we onder in de kelder de vloer met steunpilaren versterken. We verspillen nu minder tijd aan steeds terugkerende reparaties en bedenken nieuwe creaties. Zo hebben we mooie weefpatronen gevonden voor de fijne stoffen die de wol van onze 'Mérinos d'Arles'-schapen optimaal tot gelding brengen.

Petra Schilling

Opruim- en reparatiewerkzaamheden na de vernielingen afgelopen juni.

Colofon

Het Nieuws uit Longo maï verschijnt drie keer per jaar
Hoofdredactie: Babette Stipp
Productie: Elke Furet, Ieke Dekker
Druk: Druckwerk 14, Dargun

Contactadres:
Stichting Pro Longo maï
Amerbos 528 HS
1025 XT Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
IBAN: NL86INGB0000314983
info@longomai.nl - www.longomai.nl

Le Montois, CH-2863 Undervelier
Tel. 0041 32 42 65 971

Grange neuve, Le Pigeonnier
F-04300 Limans
Tel. 0033 492 73 05 98

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68
D-17159 Dargun
Tel. 0049 39959 23881

Hof Stopar, Lobnik 16
A-9135 Eisenkappel
Tel. 0043 4238 8705